

וּתְתַצֵּב אֶחָתוֹ מִרְחֹק

לְדַעַה מִה־יַעֲשֶׂה לּוֹ:

(שמות ב, ד)

אני תמיד נצבת
בין קני הסוף למים
לראות אותך מרחיק
גדה אחר גדה.

פני המשתקפים הם
דמעה בתוך המים.
מחול האדוות:
אני עודי עדה.

ישן אחי וגדל,
נצעד יחדו במים.
תפים בעקבותינו;
המון סביב יסער.

כצל על צעדיך
סלעים, מלים ומים.
ואור פניך בי
עד יכסה מדבר.

